

Publicerad 2008-07-14 15:56 av Michaela Förne

Männsikor fast olika

Bristen på syre får hjärnan att koka,
på brokiga stigar i Tunisiens öken.
En sten, ett hav av sand,
men om man kisar ser man vad som helst.

Bergsfolket agar och klagar,
och kamelerna dricker sig mätta.
Allt mellan berg och dal,
i solen och gasset.

En beduinmamma passerar,
tillkommer på andra sidan.
Hennes kropp grävs ned,
under burkan rinner tårar på dottern.

Tytnad...

Natten kommer och skrik,
med skriken kommer panik.
Kemeler syns springa, mellan
rövare och vinternas besparing är borta.

Tre stjärnor balanserar på valvet,
och ormarna vilar under marken.
Någonstans mitt i mellan syns eldar och,
jag vet att vi alltid kommer vara olika.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Michaela Förne med Poeter.se id #21603 innehar upphovsrätten